

ДЕПУТАТ КИЇВСЬКОЇ МІСЬКОЇ РАДИ VIII СКЛИКАННЯ

10 січня 2017 року

№ 08/279/08/018-512

Голові Київської міської державної
адміністрації
Київському міському Голові
Кличку В.В.

ДЕПУТАТСЬКЕ ЗВЕРНЕННЯ

Шановний Віталію Володимировичу!

Як депутат Київської міської ради, я маю пропозицію про перейменування вулиці Іскрівської у Солом'янському районі міста Києва на вулицю Джохара Дудаєва – з метою увічнення у столиці України пам'яті про видатного борця за свободу та незалежність чеченського народу, лідера чеченського визвольного руху у 1990-х роках, першого президента Чеченської Республіки Ічкерія.

Вулиця Іскрівська – вулиця у Солом'янському районі Києва, житловий масив Першотравневий. Пролягає від вулиць Пітерської та Єреванської до Уманської вулиці. Виникла у 2-й половині 50-х років XX століття під назвою 506-а Нова. З 1957 року – Талалаївська. Сучасна назва – з 1958 року на честь центрального друкованого органу Російської соціал-демократичної робітничої партії (РСДРП) – газети «Искра».

Газета «Искра» була виданням марксистського спрямування. Короткий курс історії ВКП(б) стверджував, що це видання було «загальноросійською політичною газетою, що підготувала ідейне та організаційне єднання комуністичної партії». Організацією газети займався особисто Володимир Ленін (Ульянов).

Натомість Джохар Дудаєв є визнаним на європейських теренах символом боротьби за свободу супроти новітнього російського імперіалізму та тиранії. Об'єкти, названі на честь Джохара Дудаєва, на сьогодні існують у Боснії і Герцеговині (Горажде), Грузії (Тбілісі), Естонії (Тарту), Латвії (Рига), Литві (Вільнюс), Польщі (Варшава), Туреччині (Анкара, Стамбул). В Україні ім'я Дудаєва на сьогодні увічнене у топоніміці Івано-Франківська, Львова, Хмельницького.

Окремо слід зазначити про те, що життя генерала Дудаєва безпосередньо пов'язане з нашою країною: у 1985-1987 роках Джохар Дудаєв мешкав у Полтаві, де служив начальником штабу Полтавської дивізії важких бомбардувальників.

Крім того, увічнення у Києві пам'яті про видатного борця за свободу і незалежність чеченського народу видається важливим та необхідним ще й тому, що з березня 2014 року на боці України проти російської військової агресії веде боротьбу добровольчий Міжнародний миротворчий батальйон імені Джохара Дудаєва, що об'єднує здебільшого військовослужбовців чеченського походження. Бійці батальйону імені Дудаєва вкрили себе славою, відстоюючи незалежність, свободу та суверенітет нашої країни у найгарячіших точках охопленого війною Донбасу.

Зважаючи на викладене, керуючись Законом України «Про присвоєння юридичним особам та об'єктам права власності імен (псевдонімів) фізичних осіб, ювілейних та святкових дат, назв і дат історичних подій», Законом України «Про статус депутатів місцевих рад», статтею 26 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», статтею 22 Закону України «Про столицю України – місто-герой Київ» та Регламентом Київської міської ради, прошу Вас:

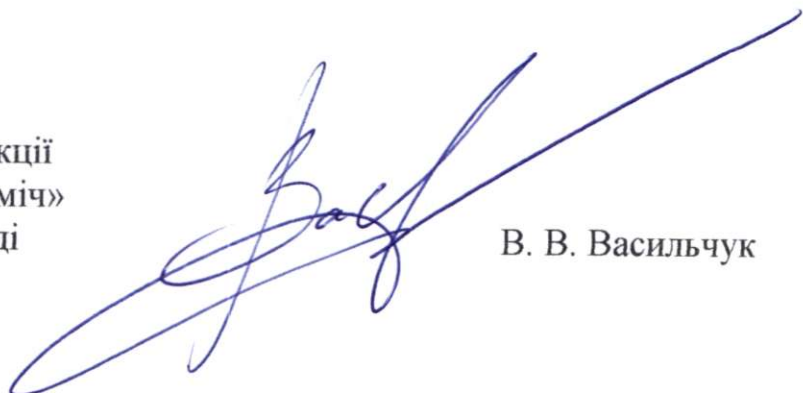
Розглянути пропозицію про перейменування вулиці Іскрівської у Солом'янському районі міста Києва на вулицю Джохара Дудаєва

Про розгляд депутатського звернення прошу інформувати мене (за адресою: 01044, м. Київ, вул. Хрещатик, 36, Київська міська рада, фракція «Об'єднання «Самопоміч») у встановлений законодавством термін.

Додатки:

1. Історико-біографічна довідка на 1 аркуші

З повагою,
Депутат Київради,
член депутатської фракції
«Об'єднання «Самопоміч»
у Київській міській раді

V. V. Васильчук

Історико-біографічна довідка

Дудаєв Джохар Мусаєвич (чеч. Dudin Musa-khant Dzoxar; 15 лютого 1944, Первомайське, Галанчозький район, Чечено-Інгушська АРСР, Російська РРФСР, СРСР – 21 квітня 1996, Гехі-чу, Чеченська республіка Ічкерія) - чеченський військовий, державний та політичний діяч, лідер чеченського визвольного руху у 1990-х рр., перший президент Чеченської Республіки Ічкерія.

У дитячі роки, разом зі своєю родиною та усім чеченським народом, пережив сталінську депортацію до Казахстану, де родина Дудаєвих прожила у засланні 13 років. У 1957 році, після відновлення Чеченської автономної республіки та дозволу чеченцям повертатися на Батьківщину, родина Дудаєвих переїхала до міста Грозного. У 1962 році вступив до Тамбовського вищого військового авіаційного інженерного училища, де провчився до 1966 року. В училищі майбутній чеченський льотчик навчався на відмінно, тому при видачі дипломів диплом Джохару Дудаєву особисто вручив легендарний український льотчик-ас, герой Німецько-радянської війни Іван Кожедуб.

У 1966-1970 рр. Дудаєв служив у 52-му інструкторському важкому бомбардувальному полку, що базувався на авіабазі «Шайковка» у Калузькій області РРФСР, де починав помічником командира літака. У 1971 році він забажав продовжити навчання в авіаційній академії, проте через заборону чеченцям бути старшими командирами, йому це не вдалося. Через це Дудаєв вирушив у Москву, вимагаючи зустрічі з тодішнім міністром оборони СРСР Гречком. Прочекавши у столиці близько тижня, Дудаєв потрапив на прийом до генерал-майора Дмитра Язова, який, подивившись документи, відразу дав згоду.

У 1974 році Джохар Дудаєв закінчив командний факультет Військово-повітряної академії імені Ю. Гагаріна. У 1225-му полку, який знаходився поблизу Іркутська, чеченський льотчик стрімко піднявся по кар'єрних сходах від командира авіаполку у 1976 році до начальника штабу 31-ї дивізії важких бомбардувальників 30-ї повітряної армії у 1982 році. У 1985 році він був переведений до Полтавської дивізії важких бомбардувальників.

У 1987 році Джохара Дудаєва було підвищено у званні до генерала та призначено командиром 326-ї Тарнопольської дивізії важких бомбардувальників 46-ї повітряної армії стратегічного призначення. Дивізія базувалася у місті Тарту Естонської РСР, де Дудаєв також був начальником воєнного гарнізону міста. За цей час радянський генерал вивчив естонську мову, а коли в Естонії розпочалися активні процеси відновлення незалежності він проігнорував наказ радянського керівництва на блокування естонського телебачення та недопущення відновлення незалежності Естонії. Замість цього він направив туди польову кухню.

У 1990 році чеченський військовик звільнився у запас. За словами самого Дудаєва, таке рішення було напряму пов'язане з національно-визвольним рухом у Балтійських країнах, а також з проханням представників його власного народу. У травні того ж року Дудаєв повернувся у Грозний і почав займатись політикою.

23 листопада 1990 року розпочався з'їзд 1-го Конгресу чеченського народу, а 25 листопада делегати обрали Джохара Дудаєва головою виконавчого комітету Конгресу. Вже 27 листопада члени виконавчого комітету одностайно прийняли декларацію про заснування та суверенітет Чеченської Республіки Ічкерія.

На фоні спроби державного перевороту у Москві у серпні 1991 року, 4 вересня, після багатоденного мітингу, Джохар Дудаєв оголосив про розпуск Верховної Ради Чечено-Інгушської автономної республіки, яка підтримала ДКНС. Вже 8 вересня 1991 року Чеченська Республіка Ічкерія проголосила незалежність від СРСР. 27 жовтня 1991 року в Ічкерії відбулися вибори президента, у ході яких населення республіки висловилося на користь генерала Джохара Дудаєва.

Водночас, Верховна рада РРФСР, а згодом і керівництво Російської Федерації, не визнавали легітимності процесів становлення чеченської державності. З того часу між Російською Федерацією та де-факто самопроголошеною Чеченською Республікою Ічкерія розпочалося політичне протистояння, що зрештою призвело до початку Першої російсько-чеченської війни у грудні 1994 року. Від її початку за генералом Дудаєвим полювали російські спецслужби. Ними ж було здійснено три невдалі замаху на життя президента Чечні.

Зрештою, 21 квітня 1996 року співробітники Федеральної служби контррозвідки Росії запеленгували сигнал супутникового телефону Джохара Дудаєва у районі села Гехі-Чу, яке знаходилося у 30 кілометрах від Грозного. Через це одразу ж у повітря було піднято два літаки Су-25 з ракетами. Джохар Дудаєв загинув від вибуху ракети під час розмови по телефону з депутатом Державної думи РФ, Костянтином Боровим. Операція по знищенню Дудаєва була проведена за особистим наказом тодішнього президента РФ Бориса Єльцина. Місце поховання чеченського національного лідера невідоме.